

Република Србија
АПЕЛАЦИОНИ СУД У НОВОМ САДУ
Гж 1. 2491/12
05. децембра 2012. године
Н о в и С а д

У ИМЕ НАРОДА

Апелациони суд у Новом Саду у већу судија Снежане Кецман, председник већа, Драгана Штрбац и Љиљана Влајковић Смук, чланови већа, у правној ствари тужиље Л. И. из К., Ул. ...., коју заступа Р. М., адвокат из К., против туженог ДОО "Е." из К., Ул. ...., кога заступа Б. К., адвокат из К., ради поништаја решења, одлучујући о жалби туженог против пресуде Основног суда у Кикинди, П1-249/2011 од 04.07.2012. године, на седници од 05.12.2012. године, донео је

ПРЕСУДУ

ПРЕИНАЧУЈЕ се пресуда Основног суда у Кикинди, П1-249/2011 од 04.07.2012. године тако што се ОДБИЈА тужбени захтев тужиље којим је тражила да се поништи решење туженог број..... од ..... године, којим је тужиљи отказан уговор о раду број ..... од ..... године, те да се тужени обавезе да тужиљу врати на рад и распореди на редно место према њеној стручној спреми знању и способностима, као и у делу одлуке о трошковима поступка тако што се обавезује тужиља Л. И. из К. да туженом доо „Е.“ из К. надокнади парничне трошкове у износу од 76.500,00 динара у року од 8 дана, под претњом извршења.

Образложење

Побијаном пресудом усвојен је тужбени захтев тужиље.

Поништено је решење туженог број ..... од ..... године, којим је тужиљи отказан уговор о раду број .... од ..... године, па је тужени обавезан да тужиљу врати на рад и распореди на радно место према њеној стручној спреми знању и способностима, као и да јој надокнади трошкове спора у износу од 40.500,00 динара, са законском затезном каматом почев од 04.07.2012. године до исплате, све у року од 8 дана, под претњом извршења.

Против наведене пресуде тужени је изјавио жалбу због битне повреде одредаба парничног поступка, погрешно и непотпуно утврђеног чињеничног стања и погрешне примене материјалног права са предлогом да се првостепена пресуда преиначи и тужбени захтев одбије у целости.

Испитујући првостепену пресуду у складу са чланом 372. ЗПП-а овај суд је нашао да је жалба основана.

Према утврђењу првостепеног суда, тужила је била запослена код туженог од ..... године на радном месту радника у производњи, сечење, шивење и контрола. Уговором о раду у чл. 8. предвиђено је да за повреде радне обавеза из чл. 59. ст. 1. тач. 2. Правилника о раду послодавац може да запосленом откаже уговор о раду и то за неблаговремено, несавесно, нетачно, неодговорно и немарно извршавање радник обавеза.

После породилског одсуства, након ..... године, тужила је наставила да ради код туженог и то посао контролора чарапа. Њен задатак је био да контролише сашивене чарапе и да их класира по класама (прва, друга, трећа класа). Сменовођа је контролисао рад контролора, па тако и рад тужиље. Непосредни руководилац тужиљи, то јест сменовођа била је И. Т.. Приликом контроле тужиљиног рада сменовођа је више пута упозоравала тужилу усмено да тужила прави грешке у контроли. Дешавало се да два - три дана узастопно тужила направи више грешака него што је дозвољено. Тужила је једно време имала проблеме са кожом руку и ноктима, због чега је и додатно долазило до оштећења материјала који је тужила прегледала. Због тога су тужиљи стављани на располагање крема за руке и рукавице. Једно време баш због тих проблема, тужила је стављена да контролише дебље чарапе. У свом раду као контролор, тужила је имала више грешака него други контролори на истим пословима.

Због ових грешака у контроли чарапа тужила је више пута усмено опомињана како од стране сменовође Илдико Тот, тако и од шефа погона и од шефа одељења.

Сменовођа је имао задатак да прати рад сваког запосленог тако што врши стручни увид у начин, квалитет, ефикасност и друге резултате у раду запосленог. Тако је сменовођа пратио месец дана рад тужиље од .....године до .....године. Констатовано је да је тужила показала незаинтересованост за послове контролора чарапа. У њеним које је она контролисала нађено је пуно грешака, због чега су исти враћени на поновну контролу. Констатовано је да је тужила упозоравана више пута на квалитет свог рада, као и због руку које су јој биле испуцале, а због чега је правила још више машини. Такође је констатовано да се није јављала да одради контролу на њеним које су враћени. Констатовано је да се тужиљи оставља још времена да поправи своје понашање у обављању радних обавеза.

Дана .....године, директор туженика Л. О., доставила је тужиљи интерни допис - упозорење којим је упозорила тужилу да је тужила починила повреду радних дужности, то јест да је дана .....године приликом контроле артикла С. примећено да пуно чарапа имају машине, што доказује лош квалитет тужиљиног рада, то јест да тужила није била пажљива и није водила рачуна о квалитету. Напоменуто је да се тужила не понаша у складу са добијеним инструкцијама о начину рада, те је тужила замољена да поведе више рачуна о квалитету приликом сечења. Назначено је да се такво њено понашање више не може толерисати, да се због тога писмено упозорава и да због таквог њеног понашања може добити отказ, те да обрати пажњу. Ово упозорење достављено је тужиљи и она га је потписала.

Иначе дана 14.06.2011. године, тужили је отворено боловање од 14.06.2011. године, и трајало је до 26.06.2011. године. Тужила је била на болничком лечењу почев од 15.06.2011. године до 20.06.2011. године. Након завршеног боловања тужила је наставила са радом код туженика.

Дана .....године туженик је донео писано упозорење којим је тужилу упозорио на постојање разлога за отказ уговора о раду. У упозорењу је наведено да је

тужиља учинила повреду радне обавезе и то неблаговремено, несавесно, нетачно, неодговорно и немарно извршавање радних обавеза, а што може бити разлог за отказ уговора о раду. Наведено је да је на основу писаног извештаја сменовође од ..... године, утврђено да је тужиља немарно контролисала чарапе артикал С., да је контрола приметила пуно грешака на чарапама које је тужиља контролисала и то више недеља заредом. Да је тужиља често била опомињана да обрати пажњу на квалитет рада, али да је и даље наставила да ради неодговорно и немарно. Такође је наведено да је тужиља опомињана да мора имати уредне руке и нокте, јер је више пута оштетила материјал са којим ради, а да је више пута од стране сменовође упозорена да обрати пажњу на свој рад. Наведено је још да не испуњава ни радну норму.

Истим упозорењем тужиљи је остављен рок од пет радних дана од дана достављања упозорења да се изјасни на наводе из овог упозорења. Ово упозорење је тужиља примила. Тужиља се није писано изјаснила на ово упозорење. Међутим, позвана је у канцеларију директора и тада је од ње тражено да обрати пажњу на свој рад. Тужиља је том приликом тражила друго радно место, али јој је од стране директора речено да другог радног места нема.

Дана .....године, туженик је донео још једно писано упозорење којим упозорава тужиљу за постојање разлога за отказ уговора о раду, а из разлог што је починила повреду радне обавезе јер се дана .....године и .....године није појавила на послу, а свој недолазак није оправдала. Ово писано упозорење тужиљи није уручено.

Дана .....године тужени је донео решење којим је тужиљи отказао уговор о раду број .... од ..... године, због повреде радне обавезе (неблаговремено, несавесно, нетачно, неодговорно и немарно извршавање радних обавеза). У изреци решења назначено је да радни однос тужиљи престаје даном пријема тог решења. У образложењу решења назначено је да је директор по основу увида у евиденцију радног учинка утврдио да тужиља свој посао обавља несавесно, неодговорно и немарно, а што је разлог да на основу Закона и чл. 60. ст. 1. тач. 1. Правилника о раду туженог, тужиљи откаже уговор о раду. Такође је назначено да је тужиља за време радног односа више пута усмено упозоравана на грешке у раду приликом контроле чарапа, а да је на то упозорена и писано ..... године. Такође је назначено да ове примедбе нису утицале на тужиљу, јер је увидом у радну евиденцију тужиље и извештаја сменовође о раду тужиље, такође утврђено да се грешке на контроли чарапа поново дешавају. Поред тога наведено је да је директор дана .....године сагласно чл. 180. Закона тужиљи доставио упозорење у којем је навео основ за давање отказа, а то је да не показује довољно залагање и заинтересованост на раду, те да је тиме довела у опасност обавезу послодавца према страном купцу, то јест испоруку квалитетног производа, те да јој се оставља рок од пет радних дана за давање одговора на упозорење. Истакнуто је да се у наведеном року тужена није изјаснила на наводе из упозорења. У образложењу је назначено и то да тужиља има право да у року од 90 дана од дана достављања решења покрене спор пред надлежним судом. Ово решење о отказу уговора о раду тужиља је примила дана .....године.

На основу овако правилно и потпуно утврђеног чињеничног стања, првостепени суд је усвојио тужбени захтев тужиље и поништио решење којим је тужиљи отказан уговор о раду наводећи да је тужени повредио одредбу чл. 16 тач. 5 и 181 Закона о раду и да је решење о отказу уговора о раду незаконито из разлога јер тужени није доставио упозорење о постојању разлога за отказ уговора о раду на мишљење синдикату, односно представнику кога одреде запослени. Међутим овакав став првостепеног суда је погрешан на шта се основано и указује жалбом туженог.

Одредбом чл. 181 Закона о раду је прописано да је послодавац дужан да упозорење из члана 180. овог закона достави на мишљење синдикату чији је запослени члан. А према одредби чл. 16 тач 5 Закона о раду послодавац је дужан да затражи мишљење синдиката у случајевима утврђеним законом, а код послодавца код кога није образован синдикат од представника кога одреде запослени. Како у конкретном случају код туженог није образован синдикат, што првостепени суд и утврђује, то тужени није ни могао упозорење о постојању разлога за отказ уговора о раду да достави синдикату на мишљење. Чак и да је код туженог био образован синдикат, прибављање мишљења синдиката није услов за давање отказа уговора о раду нити је оно за послодавца обавезујуће, обзиром да послодавац може запосленом да откаже уговор о раду и када синдикат са тим није сагласан, као и када синдикат не достави тражено мишљење. Дакле, неприбављање мишљења синдиката не представља само по себи битну повреду која би утицала на законитост отказа уговора о раду.

Одредбом чл.179.ст.2 Закона о раду прописано је да послодавац може запосленом да откаже уговор о раду ако за то постоји оправдани разлог који се односи на радну способност запосленог, његово понашање и потребе послодавца и то ако запослени својом кривицом учини повреду радне обавезе утврђене општим актом или уговором о раду.

Према одредби чл. 59. тач. 2 Правилника о раду туженика који је био на снази у време спорног догађаја, прописано је да послодавац може запосленом да откаже уговор о раду, у складу са законом, ако за то постоји оправдан разлог који се односи на радну способност запосленог његово понашање и потребе послодавца и то ако запослени својом кривицом учини повреду радне обавезе утврђене овим правилником или уговором о раду. А чл. 60. тач.1 предвиђено је да повреда радних обавеза из чл. 59. тач. 2. овог правилника за које послодавац може да откаже уговор о раду су између осталог неблаговремено, несавесно, нетачно, неодговорно и немарно извршавање радних обавеза.

На основу наведених чланова Закона о раду о Правилника о раду туженог тужиљи је отказан уговор о раду због повреде радне обавезе неблаговремено, несавесно, нетачно, неодговорно и немарно извршавање радних обавеза.

Одредбом чл. 180 наведеног закона је прописано да је послодавац дужан да пре отказа уговора о раду у случају из чл.179 тач. 1-6 овог закона запосленог писаним путем упозори на постојање разлога за отказ уговора о раду и да му остави рок од најмање пет радних дана од дана достављања упозорења да се изјасни на наводе из упозорења (став 1); у упозорењу из ст. 1 овог члана послодавац је дужан да наведе основ за давање отказа, чињенице и доказе који указују на то да су се стекли услови за отказ и рок за давање одговора на упозорење (став 2).

Одредбом чл.185 Закона о раду је прописано да се Уговор о раду отказује решењем, у писменом облику, и обавезно садржи образложење и поуку о правном леку.

У конкретном случају тужени је поштовао поступак доношења спорног решења, којим је тужиљи отказан уговор о раду. Побујаном одлуком је утврђено да је решење донето од стране овлашћеног лица у писаном облику и садржи и образложење и поуку о правном леку. Доношењу решења претходило је писмено упозорење о постојању разлога за отказ уговора о раду које је достављено тужиљи.

По мишљењу овог суда, правилно је првостепени суд закључио да је тужила учинила повреде радне обавезе које јој се решењем стављају на терет, обзиром да је у току поступка утврђено да је тужила више пута усмено, а потом и писаним путем упозорена на грешке које у току рада чини приликом контроле чарапа, да је и поред тих упозорења утврђено да се њене грешке и даље понављају. Такође, на основу писаног извештаја сменовође од ..... године је утврђено да је тужила немарно контролисала чарапе артикла Синерги, затим да је контрола приметила више недеља узастопно, пуно грешака на чарапама које је тужила контролисала, да је тужила често била опомињана да обрати пажњу на квалитет рада, али да и и поред тога наставила да ради неодговорно и немарно. Још је утврђено и да је тужила опомињана да мора имати уредне руке и нокте, да је више пута од сменовође опоменута да обрати пажњу на свој рад, те да је увидом у радну евиденцију тужиље утврђено да неиспуњава ни радну норму.

Обзиром да из утврђених чињеница произилази да је тужила својом кривицом учинила повреде радне обавезе из чл. 59 и 60 Правилника о раду, односно да је послове обављала неблаговремено, несавесно, нетачно, неодговорно и немарно то су испуњени услови за отказ уговора о раду на основу чл. 179 тач. 2 Закона о раду, те је решење туженог о отказу правилно и на закону засновано. Из наведених разлога, првостепена пресуда је преиначена и тужбени захтев тужиље је одбијен.

Сагласно чл. 161 ст. 2 ЗПП-а, овај суд је одлучио и о трошковима парничног поступка, на тај начин што је преиначио побијану пресуду у делу одлуке о трошковима парничног поступка и обавезао тужилу да туженом накнади трошкове парничног поступка, сагласно одредби чл. 149 ст. 1 и 150 ЗПП-а, у износу од 76.500,00 динара. Наиме, сагласно Тарифи о наградама и накнади трошкова за рад адвоката, туженом су досуђени трошкови на име састава одговора на тужбу и два образложена поднеска износе од по 9.000,00 динара, на име приступа на три одржана рочишта износе од по 10.500,00 динара и на име састава жалбе износ од 18.000,00 динара.

На основу наведеног, применом чл. 380 тач. 4 ЗПП-а, одлучено је као у изреци.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА

Снежана Кеџман, с.р.

Напомена

Рев2 195/2013 од 16.05.2013. године одбијена је као неоснована ревизија тужиље изјављена против пресуде Апелационог суда у Новом Саду Гж1 2491/12.